

Bakalářská práce

Fenomén nové citlivosti v šedesátých letech dvacátého století

Jméno a příjmení (student): Tereza Porubová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Tereza Porubová se ve své bakalářské práci rozhodla důkladně analyzovat fenomén „nové citlivosti“, spojený s výstavou skupiny Křižovatka z roku 1968 a s úvahami teoretika Jiřího Padrtu, který pomáhal program tohoto skupinového vystoupení formulovat.

Úvod koncipuje Tereza Porubová velmi široce, obrací pozornost mimo jiné také ke společenskému, politickému a kulturnímu kontextu dekády, ve které fenomén nové citlivosti vznikl. Když popisuje hledání nových cest v českém moderním umění šedesátých let, adekvátně zhodnocuje význam tradice českého a světového moderního umění. Nedopouští se však povrchního konstatování existence vlivů a prokazuje důkladnou znalost těchto modernistických východisek. Velké množství odborné literatury k problematice českého umění 60. let tak doplňuje o tituly klíčové pro bádání o českém moderním umění prvních desetiletí 20. století. Zdůrazňuje specifika českého umění a jeho nejsilnějších modernistických tradic a upozorňuje na hlavní paradox fenoménu „nové citlivosti“, jdoucího proti silné zakořeněnosti surrealistické estetiky v domácím prostředí.

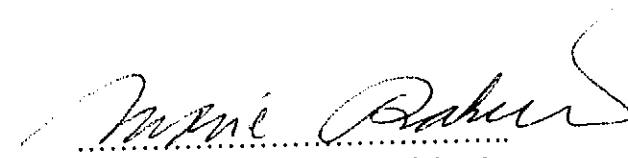
Oprávněně je v práci Terezy Porubové velký prostor vyhrazen pro teoretika Jiřího Padrtu a jeho myšlenky. Podle mého názoru nebyl význam tohoto předčasně zemřelého historika umění, teoretika a kritika pro český dějepis umění 20. století dosud adekvátně zhodnocen. Klíčová role Jiřího Padrtu v procesu formulování programu „nové citlivosti“ je neoddiskutovatelná a autorka si tento fakt náležitě uvědomuje. Vzhledem k tématu práce je zcela na místě, že teoretikovi je věnována větší pozornost, než jednotlivým umělcům, prezentovaným na vzpomínané výstavě z roku 1968. Přesto si však myslím, že kapitola „Umělci z okruhu nové citlivosti“, by mohla důsledněji zvážit míru uplatnění abstraktně formulovaného principu „nové citlivosti“ ve vlastních uměleckých dílech. Palčivou otázkou totiž zůstává, nakolik mohl být fenomén „nové citlivosti“ pro některé zmíněné umělce teoretickým konstruktem bez podstatnějšího významu pro uměleckou praxi. Pokus o zodpovězení této otázky by však šel jednoznačně nad rámec formátu bakalářské práce.

S podobnou důkladností, s jakou Tereza Porubová zkoumala modernistické kořeny „nové citlivosti“, popsala také vývoj fenoménu nové citlivosti v sedmdesátých letech a jeho vliv na pozdější vývoj.

Bakalářské práci Terezy Porubové lze vytknout pouze některé drobnosti. Po stylistické stránce se autorka nechává občas svést ke komplikovaným slovním spojením a větným konstrukcím, které zastiňují smysl sdělení. Ze stejných důvodů se občas dopouští chyb v interpunkci. Na druhou stranu dodávají tyto drobné nešvary textu určitou osobitost. Jak již bylo řečeno, autorka pracovala s velkým množstvím odborné literatury a lze jen upozornit na absenci některých významnějších monografií z poslední doby, například knihy *Alena Kučerová* od Marie Klimešové (KLIMEŠOVÁ, Marie: *Alena Kučerová*. Praha: Galerie Pecka 2005). Ne úplně přesné je pak označení bibliografické části „Seznam použitých pramenů a literatury“, neboť je zřejmé, že autorka pracovala pouze s monografiemi, výstavními katalogy a články a s žádnými pramennými nepublikovanými archivními materiály.

Tyto drobné výtky však nic nemění na tom, že práce odevzdaná Terezou Porubovou výborně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a proto ji jednoznačně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 31. května 2009

.....
podpis vedoucího bakalářské práce